



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 ianuarie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
20. — Lege privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2	83. — Hotărâre privind eliberarea doamnei Gireadă Aneta din funcția de subprefect al județului Botoșani	8
52. — Decret pentru promulgarea Legii privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2	84. — Hotărâre privind numirea domnului Timofei Iulian în funcția de prefect al județului Brăila	8
★			
60. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i>	3	85. — Hotărâre privind numirea domnului Panaitescu Gabriel-Aurelian în funcția de prefect al județului Galați	9
61. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i>	3	86. — Hotărâre privind numirea domnului Manolache Tiberiu în funcția de subprefect al județului Botoșani	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 705 din 28 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. e) din Codul de procedură penală	4–6	87. — Hotărâre privind numirea doamnei Cojocariu-Berențan Elena-Paula în funcția de subprefect al județului Botoșani	10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
81. — Hotărâre privind eliberarea domnului Dobrescu Florin-Sergiu din funcția de prefect al județului Brăila	7	88. — Hotărâre privind numirea domnului Drăgănescu Emil în funcția de subprefect al județului Prahova	10
82. — Hotărâre privind eliberarea domnului Gavril Claudiu-Sorin din funcția de prefect al județului Galați	7	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		6/2021. — Regulament privind condițiile necesare pentru a beneficia de exceptarea de la instituirea mecanismului de urgență potrivit art. 33 alin. (6) din Regulamentul delegat (UE) 2018/389 al Comisiei de completare a Directivei (UE) 2015/2.366 a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru autentificarea strictă a clienților și standardele deschise, comune și sigure de comunicare	11–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, după punctul 40 se introduce un nou punct, punctul 41, cu următorul cuprins:

„41. *conducere auto defensivă* — pregătire specială a conducătorilor auto în vederea prevenirii accidentelor rutiere;”.

2. La articolul 24¹, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)–(6), cu următorul cuprins:

„(4) Conducătorii auto pot urma un curs de formare în vederea pregătirii speciale pentru conducere auto defensivă.

(5) Normele privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto în domeniul conducerii auto defensive, normele privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto în domeniul conducerii auto defensive, precum și procedura de examinare și formare în domeniul conducerii auto defensive se stabilesc prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Evidența conducătorilor de vehicule care au urmat cursuri în domeniul conducerii defensive se ține de către Poliția Rutieră din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care evaluează anual eficiența acestor cursuri raportat la gradul de implicare a absolvenților în accidente de circulație. Procedura deținere a evidenței și de evaluare a eficienței se stabilește prin ordin al Ministerului Afacerilor Interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Art. II. — (1) Prin excepție de la prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), conducătorii de vehicule prevăzuți la art. 24¹ alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cu modificările și completările ulterioare,

beneficiază de deducerea din impozitul pe venit a cheltuielilor efectuate pentru absolvirea unui curs de formare în vederea pregătirii speciale pentru conducere auto defensivă, în situația în care aceste cheltuieli au fost suportate din surse proprii.

(2) În situația în care cheltuielile prevăzute la alin. (1) sunt suportate de către angajator, acesta beneficiază, prin excepție de la prevederile Codului fiscal, de deducerea din impozitul pe profit/venit a cheltuielilor respective.

(3) Cheltuielile efectuate pentru absolvirea unui curs de formare în vederea pregătirii speciale pentru conducere auto defensivă de către conducătorii de vehicule cu vârsta cuprinsă între 18—26 de ani care se află în continuarea studiilor și nu realizează venit sunt deduse din impozitul pe venitul realizat de către persoanele prevăzute la art. 499 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările ulterioare.

Art. III. — (1) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ministrul afacerilor interne emite ordinul prevăzut la art. 24¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege.

(2) Conducătorii de vehicule speciale prevăzute la art. 32 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege, care își desfășoară activitatea la data intrării în vigoare a prezentei legi vor îndeplini obligația prevăzută la art. 24¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii pentru adoptarea procedurii de examinare și formare în domeniul conducerii auto defensive.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

București, 13 ianuarie 2022.
Nr. 20.

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 ianuarie 2022.
Nr. 52.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reînstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru contribuția deosebită avută la dezvoltarea relațiilor economice, politice și culturale româno-germane, pentru implicarea în derularea mai multor proiecte sociale și de promovare a valorilor și identității românești,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Ofițer* domnului profesor doctor, doctor *honoris causa* Fabritius Bernd, Însărcinatul Guvernului Federal pentru imigranți de origine germană și minorități naționale.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler* domnului profesor doctor *honoris causa* Niedermeier Hans-Peter.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 18 ianuarie 2022.
Nr. 60.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reînstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere și recunoștință pentru curajul cu care a apărat libertatea religioasă și principiile democrației, atât înainte, cât și după evenimentele din Decembrie 1989, precum și pentru contribuția semnificativă la coagularea și sprijinirea comunității românești din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă post-mortem Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler* părintelui Grecu Sorin Paul, paroh al bisericii ortodoxe „Sfântul Apostol Pavel și a Tuturor Sfinților Români” din East Ham, Londra.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 18 ianuarie 2022.
Nr. 61.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 705

din 28 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. e) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Alba Iulia în Dosarul nr. 337/57/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.123D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât textul de lege este criticat din perspectiva a ceea ce nu cuprinde. Apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă principiul contradictorialității, oralității și egalității armelor, iar respectarea dreptului la apărare nu presupune reglementarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare, cum este contestația în anulare. Consideră că dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală nu sunt încălcate și, totodată, apreciază că nu se aduce atingere nici dispozițiilor art. 131 alin. (1) din Constituție, întrucât procurorul nu este afectat de soluțiile netemeinice sau nelegale pronunțate în anumite cauze. Nicio parte sau niciun participant nu a fost avizată/avizat de demersul judecătorului de cameră preliminară, care, după emiterea încheierii și după rămânerea în pronunțare, a solicitat și a administrat probe. Apreciază critica procurorului ca fiind întemeiată în ceea ce privește maniera de obținere a probelor și de aplicare a dispozițiilor legale, însă consideră că acest aspect nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 337/57/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Alba Iulia, în procedura admisibilității în principiu a contestației în anulare formulate de autor împotriva Încheierii penale nr. 63 din 20 mai 2019, pronunțată, în camera preliminară, de Curtea de Apel Alba Iulia în Dosarul penal nr. 2.421/107/2018/a1.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că, prin limitarea posibilității de exercitare a căii extraordinare de atac doar la hotărârile definitive pronunțate în apel, cu excluderea încheierilor definitive pronunțate în procedura de cameră preliminară, se încalcă principiul dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 21 alin. (3) și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul la apărare și principiul oralității și contradictorialității dezbaterilor.

6. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că prin reglementarea acestei căi extraordinare de atac legiuitorul a urmărit să nu permită reformarea unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situațiile excepționale în care se remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală. Totodată, reține că dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), coroborate cu cele ale art. 129, nu presupun accesul la toate căile de atac și la toate categoriile de instanțe, indiferent de obiectul cauzei ce se cere a fi soluționată. Dreptul la un proces echitabil, invocat în susținerea excepției, reprezintă un standard constituțional a cărui îndeplinire este apreciată în funcție de ansamblul procesului și ținând cont de specificul normelor procedurale aplicabile. Or, formularea contestației în anulare cu privire la încheierile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară prin care nu s-a soluționat fondul cauzei, indiferent de motivul invocat, este inadmisibilă.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 426 lit. e) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...] e) când judecata în apel a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii; [...]”*

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 131 alin. (1) referitor la rolul Ministerului Public. Invocă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat cu privire la normele procesual penale ce reglementează contestația în anulare atât prin Decizia nr. 804 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 19 februarie 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 426 din partea introductivă a Codului de procedură penală — potrivit cărora *„Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...]”* — sunt constituționale în raport cu criticile formulate, cât și prin Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. În deciziile precitate, Curtea a reținut că această cale extraordinară de atac poate fi formulată împotriva hotărârilor penale definitive numai în cazurile strict reglementate de normele procesual penale ale art. 426 și în termenul prevăzut de art. 428 din Codul de procedură penală, la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei anulare se cere, respectiv la instanța la care a rămas definitivă ultima hotărâre, pentru cazul în care se invocă autoritatea de lucru judecat. Contestația în anulare este o cale de atac extraordinară, de retractare, având drept scop îndreptarea unor vicii de ordin procedural ce atrag nulitatea. De asemenea, Curtea a reținut că această cale extraordinară de atac vizează hotărâri judecătorești definitive și se promovează în condiții procedurale mult mai stricte decât căile ordinare de atac (cât privește titularii, termenul de introducere, cazurile de contestație în anulare, motivele aduse

în sprijinul acestora, dovezile în susținerea lor), tocmai în considerarea caracterului aparte indus de legiuitor pentru această instituție juridică, datorat aspectului că prin aceasta se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat pentru o hotărâre penală definitivă și care produce efecte (în același sens sunt Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, și Decizia nr. 715 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 31 ianuarie 2017). Totodată, în Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 21 septembrie 2016, paragraful 18, Curtea a reținut că, indiferent de motivul invocat, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei.

14. În ceea ce privește principiul respectării autorității de lucru judecat, în deciziile precitate, Curtea a reținut că acesta este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe fiind necesar să se interpreteze în lumina preambulului la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Totodată, acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

15. Având în vedere cele reținute în jurisprudența precitată, Curtea a constatat că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea, pe calea contestației în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situațiile excepționale în care se remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală, stabilind, totodată, în paragraful 21 al Deciziei nr. 623 din 8 octombrie 2015 și în paragraful 17 al Deciziei nr. 804 din 5 decembrie 2017, că legiuitorul poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

16. Prin urmare, având în vedere cele reținute în precedent, Curtea a constatat, în paragrafele 18—20 ale Deciziei nr. 804 din 5 decembrie 2017, că formularea contestației în anulare cu privire la încheierile pronunțate de judecătorul de cameră